

Lionel

Direcció: Carlos Saiz **Guió:** Carlos Saiz, Raúl Liarte **Països:** Espanya, França
Durada: 95 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama, docuficció **Interpretació:** Lionel Corral Bernal, Lionel Corral, Alicia Corral Bernal **Fotografia:** Artur-Pol Camprubí
Distribuidora: Sideral **Estrena a Espanya:** 11/9/2026
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol i francès

SINOPSI

Quan el Lionel accepta viatjar amb el seu distant pare per visitar la seva germana a França, el que comença com un simple viatge per carretera es converteix en una estrepitosavenjança. Entre camins desconeguts i records no parlats, el Lionel es veu obligat a posar distància dins de la seva pròpia família i a cercar una possibilitat que alguns llaços encara puguin reconstruir-se. (FilmAffinity)

CRÍTICA

17/06/2026 - El debutant espanyol Carlos Saiz reuneix una família disfuncional en una road movie sense rumb gaire definit i recupera una memòria sentimental amb l'ajuda d'una banda sonora personalitzada

Des d'un punt de vista sociològic, el protagonista de la pel·lícula que porta el seu nom, el Lionel, angoixat davant la imminent pèrdua de la pensió d'orfanat després de la mort de la seva mare, mancat d'idees sobre què fer amb la seva vida i ansiós davant d'un futur incert, és un "ni-ni": un jove perdut en l'existència que ni estudia ni treballa. Però, amb una mirada curiosa i lliure de prejudicis, el director **Carlos Saiz** el rescata de l'estadística i el situa al centre d'un viatge emocional sense una resolució definitiva, però terapèutic, transformador i revelador, en què el retrobament amb el seu pare també anomenat Lionel, del qual fa anys que està distanciat, passa de ser un suplici a convertir-se en una experiència de recuperació de la memòria compartida i dels vincles afectius. Els personatges de **Lionel** són completament reals, encara que la pel·lícula no sigui del tot documental, i tot va començar a Cluj-Napoca fa una dècada, on Saiz va conèixer el Lionel fill, mentre que ara la pel·lícula es projecta precisament allà, a la competició del Festival de Transilvània.

El Lionel pare també és un ni-ni, encara que d'edat avançada; fuma porros, té rampells de ràbia i no sempre resulta fàcil entendre's amb ell. El seu fill sent una barreja de rancúnia, pena i vergonya cap a ell, però, enmig d'aquest rebuig i tot i que fa anys que no tenen contacte proper, puja al cotxe per viatjar junts des de Múrcia fins a Marsella per a l'aniversari de la seva germana Alícia, on ella treballa com a professora d'espanyol. I de la mateixa manera que al començament el pare apareix apàtic i esquerp, i el Lionel recelós i distant, el primer acaba entusiasmant-se en mostrar als seus fills ja crescuts els llocs on estiuaven abans del divorci amb la mare difunta, quan encara eren una família, mentre que els dos germans arriben a comunicar-se amb una sinceritat inèdita fins aleshores. No els passa res extraordinari, i no obstant això, succeeixen moltes coses alhora. Més important que la trama és el món interior del jove Lionel, que avança davant dels nostres ulls entre fluxos i refluxos emocionals. Al ritme de cançons, unes populars i d'altres no tant, en sintonia amb els seus estats d'ànim, arribem a comprendre'l millor, fins i tot més enllà del que s'expressa verbalment.

Una història profundament personal i sense grans artificis narratius que, sobre el paper, sembla prometre alguna cosa vista innumbrables vegades —el xoc entre generacions i models de masculinitat, la reconstrucció de la relació entre un pare i un fill— acaba resultant lleugera i absorbent. No només gràcies al carisma dels protagonistes, als quals es concedeix prou llibertat per ser ells mateixos, sinó també per la feina d'un director que teixeix una delicada textura cinematogràfica a partir de mirades, enquadraments íntims, gestos incòmodes i una banda sonora omnipresent. Amb això aconsegueix retratar amb honestat no només aquesta relació familiar, sinó també una realitat espanyola que poques vegades veiem en pantalla: aspra, estancada i melancòlica, fins i tot sota la llum del sol.

Mariana Hristova - cineuropa.org